

Atunci când mult nu e destul

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Aș vrea să-i dau iubirii glas,
Cuvintele te știu prea bine,
Pe cerul meu fă un popas,
Că sunt pierdut prin lumi străine.

Am alergat în cerc - nebun,
Cerșind o rază de lumină,
Doar ca să zbor, dar vreau să-ți spun
Că versul meu ți se închină.

În primăvară, după ploi,
Ne-am întâlnit, două destine,
Trei clipe pentru amândoi
Date de zei, dar sunt puține.

- Nici când, nimic nu e destul,
Sau poate-ar trebui să fie
Bizarul armelor recul
Ce ne somează, însă mie

Nu mi-a fost frică de-ntrebări
Ci de cuvinte nerostite,
De parcă miile de mări
Ar fi oceane infinite.

Pe țărmul lor un ceas absent
Măsoară lipsa ta și doare
Momentul insuficient
Când sunt a ta amenințare.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif